

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 5S/80/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0924100730
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Tkáč
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2025:0924100730.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tkáča a členov senátu JUDr. Eriky Klimekovej a JUDr. Jozefa Sába, PhD., v právnej veci žalobcu: A. B. C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, E. B., právne zastúpený: JUDr. Ľubomír Šablica, advokát, so sídlo Záhradnícka 27, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia I. štátnej tajomníčky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPSČ-PO3-2024/004404-003 zo dňa 11.09.2024 takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodnutie I. štátnej tajomníčky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPSČ-PO3-2024/004404-003 zo dňa 11.09.2024 a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

I.

1. Správnu žalobou podanou na Správny súd v Košiciach (ďalej aj „správny súd“) sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia I. štátnej tajomníčky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPSČ-PO3-2024/004404-003 zo dňa 11.09.2024 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“ a „odvolací orgán“), ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie riaditeľa Horskej záchranej služby (ďalej aj „riaditeľ Horskej záchranej služby“ alebo „riaditeľ“) č. 8-5000048-2024/2 zo dňa 12.07.2024, ktorým bolo podľa § 77 písm. c) zákona č. 315/2001 Z.z. o Hasičskom a záchrannom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 315/2001 Z.z.“) uložené žalobcovi disciplinárne opatrenie prepustenie zo štátnej služby za závažné služobné previnenie podľa § 75 ods. 2 zákona č. 315/2001 Z.z., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že (doslovne citované): „dňa 30.05.2024 neuposlúchol písomný príkaz nadriadeného riaditeľa Horskej záchranej služby zo dňa 29.05.2024, s ktorým bol riadne oboznámený dňa 30.05.2024 a ktorým mu ukladal povinnosť odovzdať kompletne prístupové údaje ku kontu/účtu organizácie, Horskej záchranej služby s názvom „hzs_mvrs“, „horská záchranná služba“ na sociálnej platforme Instagram, ktorým disponoval, tieto prístupové údaje ku kontu/účtu organizácie Horskej záchranej služby s názvom hzs_mvrs“, „horská záchranná služba“ na sociálnej platforme Instagram nadriadenému odmietol odovzdať a toto konto/účet zo sociálnej platformy odstránil.“ ďalej aj „rozhodnutie o disciplinárnom opatrení“).

2. Príkazným listom riaditeľa č. 43/2024 zo dňa 29.05.2024“ (ďalej aj „príkazný list“) prikázal riaditeľ Horskej záchranej služby žalobcovi, „aby v lehote do 31.05.2024 vydal prístupové údaje (meno a heslo) ku kontu Horskej záchranej služby na INSTAGRAM, a to ich zaslaním na emailovú adresu:

B., B. vzhľadom ku skutočnosti, že boli bez súhlasu štatutárneho orgánu Horskej záchranej služby zmenené“ (ďalej aj „príkazný príkaz“).

3. Žalobca pri prevzatí príkazného listu dňa 30.05.2024 do neho rukou vpísal nasledovný text (doslovne citované; poznámka je zapísaná veľkými tlačenými písmenami): „NAKOLKO ŠO [pozn. súdu, príslušná časť „ŠO“ na kópii príkazného listu, ktorý je súčasťou administratívneho spisu, je nečitateľná, z neskorších vyjadrení žalobcu a žalovaného vyplýva, že týmto je myslená skratka ŠO pre štatutárny orgán] NIE JE VLASTNÍKOM ÚČTU, PRÍKAZ NIE JE VYKONATEĽNÝ. ADMINISTRÁCIU ÚČTU SOM VYKONÁVAL BEZ NÁROKU NA ODMENU V PROSPECH HZS. ÚČET AJ KONTO POD NÁZVOM HORSKÁ_ZACHRANNA SLUŽBA DO 24 HODÍN ZRUŠÍM, ČÍM ZANIKNE. TÝM PÁDOM BUDÚ VYTVORENÉ PODMIENKY PRE ZALOŽENIE NOVÉHO ÚČTU S ROVNAKÝM MENOM.“ (ďalej aj „rukou vpísaná poznámka“ alebo „poznámka“ príkazný list, s. 1 - 2).

4. Žalobcovi bolo dňa 11.06.2024 oznámené začatie disciplinárneho konania pred disciplinárnou komisiou [zriadenou príkazným listom riaditeľa č. 54/2024 zo dňa 12.06.2024] vo veci podozrenia z disciplinárneho previnenia žalobcu, na tom skutkovom základe, že „dňa 30.05.2024 neuposlúchol písomný príkaz nadriadeného riaditeľa Horskej záchranej služby zo dňa 29.05.2024, s ktorým bol riadne oboznámený dňa 30.05.2024 a ktorým mu ukladal povinnosť odovzdať kompletne prístupové údaje ku kontu/účtu organizácie, Horskej záchranej služby s názvom „hzs_mvsv“, „horská záchranná služba“ na sociálnej platforme Instagram, ktorým disponoval, tieto prístupové údaje ku kontu/účtu organizácie Horskej záchranej služby s názvom hzs_mvsv“, „horská záchranná služba“ na sociálnej platforme Instagram nadriadenému odmietol odovzdať a toto konto/účet zo sociálnej platformy odstránil“ (oznámenie o začatí konania č. HZS-PO-931-2024 zo dňa 10.06.2024).

5. Disciplinárne konanie pred disciplinárnou komisiou sa uskutočnilo dňa 28.06.2024 za osobnej prítomnosti žalobcu. Disciplinárna komisia rozhodla, že skutok žalobcu bol závažným disciplinárnym previnením a navrhla žalobcovi uložiť disciplinárne opatrenie prepustenie zo štátnej služby [§ 77 písm. c) zákona č. 315/2001 Z.z.] (zápisnica z disciplinárneho konania zo dňa 08.03.2024).

6. Riaditeľ Horskej záchranej služby rozhodol vo veci žalobcu rozhodnutím o disciplinárnom opatrení, tak ako je uvedené vyššie. V tomto rozhodnutí bolo uvedené, že žalobca mohol splniť udelený príkaz, keďže sa jednalo o jednoduché odovzdanie prihlasovacích údajov, ktoré už v minulosti preukázateľne odovzdal predchádzajúcim riaditeľom Horskej záchranej služby. Namiesto toho žalobca vedome neuposlúchol písomný príkaz nadriadeného, s ktorým bol preukázateľne oboznámený, keď odmietol odovzdať údaje, ktoré patrili ku kontu/účtu Horskej záchranej služby a s týmto písomným príkazom polemizoval. (rozhodnutie o disciplinárnom opatrení, s. 14). Žalobca vo svojom odmietnutí splnenia príkazu nenamietal rozpor so všeobecne záväznými predpismi, iba sa sústredil na argumentáciu, podľa ktorej Horská záchranná služba nie je vlastníkom príslušného konta/účtu (rozhodnutie o disciplinárnom opatrení, s. 15). Z hľadiska prítiažujúcich okolností zohľadnil riaditeľ Horskej záchranej služby to, že žalobca konal v priamom úmysle nesplniť uloženú povinnosť, konanie žalobcu vykazovalo znaky netolerovateľnej neúcty k hierarchickej štruktúre Horskej záchranej služby, pričom žalobca príslušné konto/účet Horskej záchranej služby zmažal. Žalobca bol v minulosti sám v riadiacej pozícii, pričom musel mu byť známy charakter hierarchickej štruktúry Horskej záchranej služby (napadnuté rozhodnutie, s. 16). Z hľadiska okolností hodnotených v prospech žalobcu poukázal riaditeľ Horskej záchranej služby na disciplinárne odmeny udelené žalobcovi [tieto sú uvedené v rozhodnutí o uložení disciplinárneho opatrenia, s. 11].

7. O odvolaní žalobcu zo dňa 26.07.2024 rozhodla I. štátna tajomníčka Ministerstva vnútra Slovenskej republiky napadnutým rozhodnutím, tak ako je uvedené vyššie. V napadnutom rozhodnutí bolo konštatované, že žalobca neuposlúchol opakovaný jednoznačný a z jeho pohľadu triviálne realizovateľný príkaz, čo je prejavom ľahostajnosti k plneniu služobných povinností ako aj k princípom subordinácie v podmienkach Horskej záchranej služby (napadnuté rozhodnutie, s. 16). V napadnutom rozhodnutí sa uvádza, že písomný príkaz bol opakovaným príkazom, ktorý mal žalobca povinnosť splniť s poukazom na § 69 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z. (napadnuté rozhodnutie, s. 18). Z hľadiska povahy uloženého disciplinárneho opatrenia odvolací orgán poukázal na to, že v prípade žalobcu boli možné len dve alternatívy vyvedenia disciplinárnej zodpovednosti, a to zníženie služobného platu až o 30 % najviac na tri mesiace [§ 77 písm. a) zákona č. 315/2001 Z.z.] alebo prepustenie zo stálej štátnej služby [§ 77 písm. c) zákon č. 315/2001 Z.z.]. Žalobcovi bolo pred veľmi krátkym časom uložené disciplinárne

opatrenie zníženia služobného platu o 30 % na tri mesiace za iné závažné porušenie služobnej disciplíny [uvedeným odvolací orgán poukázal na disciplinárne opatrenie uložené žalobcovi rozhodnutím I. štátnej tajomníčky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPSČ-PO3-2024/003499-003 zo dňa 28.06.2024 v spojení s rozhodnutím riaditeľa Horskej záchranej služby č. 8-5000048-2024 zo dňa 22.04.2024]. Napriek tomu, žalobca pokračoval v neplnení služobných povinností, čo preukazuje, že ukladanie miernejších opatrení nedisponuje potenciálom na obnovenie jeho služobnej disciplíny (napadnuté rozhodnutie, s. 27).

8. Žalobca v správnej žalobe namietal: (i) nepríslušnosť I. štátnej tajomníčky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky na rozhodnutie o odvolaní, keďže príslušnosť I. štátnej tajomníčky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky nemôže byť daná podľa čl. 20 ods. 5 Nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 30. marca 2015 o organizačnom poriadku Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj „organizačný poriadok“), pričom podľa žalobcu bol príslušným vo veci jeho odvolania rozhodnúť Minister vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj „minister“); (ii) žalobca poukázal na porušenie zásad konania vo veciach štátnej služby predovšetkým ustanovených v § 141 a § 144 a písm. a) zákona č. 315/2001 Z.z. ; (iii) žalobca namietal, že pokiaľ by v jeho prípade malo ísť o závažné služobné previnenie, tak mal byť voči nemu uplatnený postup podľa § 52 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z., k čomu nedošlo; (iv) uložené disciplinárne opatrenie je neprimerané vzhľadom k charakteru a závažnosti služobného previnenia, pričom nezohľadňuje možnosť budúcej nápravy žalobcu; (v) žalobca poukázal na prebiehajúce konanie na Správnom súde v Košiciach vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia I. štátnej tajomníčky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPSČ-PO3-2024/003499-003 zo dňa 28.06.2024 v spojení s rozhodnutím riaditeľa Horskej záchranej služby č. 8-5000048-2024 zo dňa 22.04.2024; (vi) žalobca charakterizoval konanie žalovaného ako obchádzanie zákona.

9. Žalovaný poukázal na možnosti zastúpenia ministra štátnym tajomníkom podľa zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 575/2001 Z. z.“). Ďalej žalovaný uviedol, že prvostupňový orgán ako aj odvolací orgán postupovali v disciplinárnom konaní v súlade s ustanoveniami § 79 a § 141 zákona č. 575/2001 Z. z., objektívne zistili skutkový stav, pričom z odôvodnení ich rozhodnutí vyplývajú konkrétne nedostatky v služobnej činnosti žalobcu. Žalovaný zotrval na tom, že všetky zistenia, ktoré obsahuje spisový materiál, v plnej miere odôvodňujú postup prvostupňového ako aj odvolacieho orgánu (vyjadrenie žalovaného zo dňa 28.11.2024). Vo svojom vyjadrení žalobca poukázal na absenciu poverenia I. štátnej tajomníčky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky na zastupovanie ministra vo veci odvolacieho konania vedeného voči žalobcovi, inak zotrval na dôvodoch uvedených v správnej žalobe (vyjadrenie žalobcu zo dňa 11.12.2024).

10. Správny súd výzvou č.k. 5S/80/2024 – 82 zo dňa 30.04.2025 oznámil účastníkom konania zistenie väd podľa § 195 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „SSP“) a vyzval ich na vyjadrenie. V tejto výzve správny súd oznámil zistenie nasledovných možných väd napadnutého rozhodnutia: 1. rozdiel znenia príkazu citovaného v skutkovej vete rozhodnutia o disciplinárnom opatrení s príkazným listom, ktorý tvorí súčasť administratívneho spisu; 2. rozpor medzi znením skutkovej vety rozhodnutia o disciplinárnom opatrení a odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré na viacerých miestach označuje písomný príkaz ako opakovaný príkaz, aj keď skutková veta takéto označenie neuvádza; 3. nedostatočné vymedzenie okolností, za ktorých mal byť žalobcovi udelený príkaz, ktorý mal predchádzať písomnému príkazu označenému ako opakovaný príkaz v napadnutom rozhodnutí; 4. čitateľnosť rukou vpísanej poznámky žalobcu do kópie príkazného listu, ktorá je súčasťou administratívneho spisu; 5. zohľadnenie rukou vpísanej poznámky pri potrestaní žalobcu a možný rozpor potrestania žalobcu s § 69 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z., 6. zákonnosť zloženia disciplinárnej komisie (ďalej aj „výzva správneho súdu zo dňa 30.04.2025“).

11. Žalovaný na výzvu správneho súdu zo dňa 30.04.2025 odpovedal vyjadrením zo dňa (ďalej aj „vyjadrenie žalovaného zo dňa 15.05.2025“) a žalobca vyjadrením zo dňa (ďalej aj „vyjadrenie žalobcu zo dňa 15.05.2025“).

12. Správny súd v Košiciach rozsudkom sp.zn. 5S/65/2024 zo dňa 26.06.2025, na verejnom vyhlásení rozsudku, ktoré sa uskutočnilo dňa 26.06.2025 v čase od 13:45 hod – 13:55 hod. zrušil rozhodnutie I. štátnej tajomníčky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPSČ-PO3-2024/003499-003 zo dňa 28.06.2024 a rozhodnutie riaditeľa Horskej záchranej služby č. 8-5000048-2024 zo dňa 22.04.2024.

13. Správny súd v Košiciach vykonal vo veci verejné vyhlásenie rozsudku, ktoré sa uskutočnilo dňa 26.06.2025 v čase od 14:00 hod – 14:10 hod., pričom tento rozsudok bol vyhlásený v tento deň postupom podľa § 137 ods. 3 druhá veta SSP vyvesením jeho skráteného písomného vyhotovenia na úradnej tabuli súdu po dobu 14 dní.

II.

Vybrané ustanovenia právnych predpisov

14. Podľa § 69 ods. 3 písm. a) zákona č. 315/2001 Z.z. Príslušník je povinný plniť osobne, zodpovedne, riadne a včas služobné úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

15. Podľa § 69 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z. Ak sa príslušník domnieva, že rozkaz, nariadenie, príkaz alebo pokyn jeho nadriadeného je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, je povinný na to nadriadeného upozorniť. Ak nadriadený trvá na splnení rozkazu, nariadenia, príkazu alebo pokynu, musí ho príslušníkovi písomne potvrdiť a príslušník je povinný ho splniť. Písomné potvrdenie sa nevyžaduje, ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania. Príslušník je povinný odoprieť splnenie rozkazu, nariadenia, príkazu alebo pokynu nadriadeného, ak by jeho splnením spáchal trestný čin; túto skutočnosť je povinný bezodkladne oznámiť vyššiemu nadriadenému.

16. Podľa § 75 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z.z. Služobným previnením je zavinené porušenie povinnosti príslušníka. Príslušník zodpovedá za služobné previnenie.

17. Podľa § 75 ods. 2 zákona č. 315/2001 Z.z. Závažné služobné previnenie je konanie uvedené v odseku 1, ak vzhľadom na povahu porušenej služobnej povinnosti, spôsob konania alebo opomenutia, mieru zavinenia, opakované služobné previnenie alebo inú priťažujúcu okolnosť je jeho škodlivosť zvýšená.

18. Podľa § 79 ods. 3 zákona č. 315/2001 Z.z. Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia sa prihliada na skutočnosti protiprávneho konania, na okolnosti, za ktorých sa ho príslušník dopustil, jeho následky, mieru zavinenia a na doterajšie plnenie služobných povinností.

19. Podľa § 154a ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z. Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené chyby odstráni. Odvolací orgán je povinný rozhodnúť o odvolaní najneskôr do 60 dní odo dňa doručenia odvolania prvostupňovému orgánu, a to po predchádzajúcom prerokovaní v poradnej odvolacej komisii.

20. Podľa § 195 zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov Ak sa v doterajších právnych predpisoch používa pojem „vedúci služobného úradu“ vo všetkých tvaroch, rozumie sa tým „generálny tajomník služobného úradu“ v príslušnom tvare.

III.

Posúdenie správnym súdom

21. Správny súd sa oboznámil s napadnutým rozhodnutím a súvisiacim administratívnym spisom ako i súdnym spisom. Vo svetle žalobných bodov tieto posúdil a dospel k nasledovným záverom.

22. V rámci žalobnej argumentácie k žalobnému bodu (i) žalobca poukazoval na to, že Horská záchranná služba nie je zborom podriadeným ministrovi ako je to v prípade Hasičského a záchranného zboru. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na § 2 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z., ktorý stanovuje, že Zbor je podriadený ministrovi vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „minister“). Systematicky je toto ustanovenie zaradené v prvej časti pod názvom HASIČSKÝ A ZÁCHRANNÝ ZBOR, prvá hlava zákona 315/2001 Z.z. Na druhej strane je potrebné poukázať na to, že príslušné ustanovenie identifikuje vzťah podradenosti k ministrovi pojmom „zbor“ [a teda nehovorí výslovne iba o Hasičskom a záchrannom zbere]. Definíciu

pojmu zbor podáva § 1 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z., v ktorom je uvedené: Pod pojmom zbor sa na účely tohto zákona rozumie Hasičský a záchranný zbor a Horská záchranná služba, ak tento zákon neustanovuje inak. Zákon č. 315/2001 Z.z. neustanovuje výnimku z aplikácie § 2 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z. na Horskú záchrannú službu. V tomto ohľade je preto nutné argumentáciu žalobcu považovať za nesprávnu. Žalobca ďalej v tejto súvislosti namietal, že príslušnosť na rozhodovanie o jeho odvolaní nemala I. štátna tajomníčka Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ale minister. Rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia vydal riaditeľ Horskej záchrannej služby ako generálny tajomník služobného úradu [§ 138 písm. a) a § 13 ods. 1 písm. c) zákona č. 315/2001 Z.z. v spojení s § 195 zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o štátnej službe“)].

23. Minister ako generálny tajomník služobného úradu vo vzťahu k riaditeľovi Horskej záchrannej služby je jeho najvyšším vedúcim zamestnancom [§ 13 ods. 1 písm. a) zákona č. 315/2001 Z.z. v spojení s § 17 ods. 1 zákona o štátnej službe]. Minister je teda najbližšie nadriadený riaditeľovi Horskej záchrannej služby ako služobného orgánu, ktorý vydal rozhodnutie o disciplinárnom opatrení [§ 13 ods. 2 zákona č. 315/2001 Z.z. v spojení s § 154a zákona č. 315/2001 Z.z.]. Takýto vzťah ministra k riaditeľovi Horskej záchrannej služby možno dovodiť taktiež s poukazom na závery správneho súdu týkajúce sa výkladu § 2 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z. Minister môže poveriť štátneho tajomníka, aby ho zastupoval v rozsahu jeho práv a povinností [§ 4 ods. 2 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 575/2001 Z.z.“)]. Príslušné ustanovenie zákona č. 575/2001 Z. z. nestanovuje obligatórne náležitosti takéhoto poverenia, a preto nie je vylúčené, aby tvorilo súčasť organizačného poriadku ministerstva, ktorý vydáva minister [§ 5 ods. 5 zákona č. 575/2001 Z. z.]. Podľa čl. 20 ods. 5 organizačného poriadku je riaditeľ Horskej záchrannej služby podriadený I. štátnej tajomníčke Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Keďže predmetný organizačný poriadok vydal minister, tak týmto zároveň poveril I. štátnu tajomníčku Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, aby ho zastupovala ako nadriadeného voči riaditeľovi Horskej záchrannej služby. Príslušnosť odvolacieho orgánu je v zákone č. 315/2001 Z.z. založená priamou nadriadenosťou voči služobnému orgánu, ktorý vydal prvostupňové rozhodnutie [§ 154a zákona č. 315/2001 Z.z.]. Preto týmto bola I. štátna tajomníčka Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zároveň poverená zastupovať ministra ako odvolacieho orgánu voči rozhodnutiam vydaných riaditeľom Horskej záchrannej služby. Z tohto dôvodu bola I. štátna tajomníčka Ministerstva vnútra Slovenskej republiky príslušným orgánom na rozhodnutie vo veci odvolania žalobcu. Príslušný žalobný bod teda hodnotil správny súd ako nedôvodný.

24. V žalobnom bode (ii) žalobca vytykal porušenie zásad konania vo veciach štátnej služby. Žalobca tento žalobný bod vymedzil pomerne všeobecne. Vo vzťahu k § 141 zákona č. 315/2001 Z.z. žalobca nevyvedol žiadne konkrétne dôvody, ktorými by malo dôjsť k porušeniu postupu v konaní pred služobným orgánom. Miera konkrétnosti odpovede, ktorú môže poskytnúť správny súd na žalobný bod zodpovedá tomu nakoľko konkrétne je príslušný žalobný bod špecifikovaný. Správny súd v tejto súvislosti teda iba konštatuje, že nezistil porušenie postupu v konaní pred služobným orgánom, ani porušenie § 144a písm. a) zákona č. 315/2001 Z.z.. Na druhej strane k tomuto žalobnému bodu zároveň správny súd uvádza, že posudzovanie žalobných bodov nemožno vnímať reštriktívne, obzvlášť pokiaľ do ich rozsahu spadá posúdenie zákonom vyžadovaných procesných postupov v súvislosti so správnym trestaním. Odvolací orgán bol povinný vo veci odvolania rozhodnúť do 60 dní odo dňa doručenia odvolania prvostupňovému orgánu, a to po predchádzajúcom prerokovaní v poradnej odvolacej komisii. Prerokovanie veci je obligatórnou súčasťou odvolacieho konania [§ 154a ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z.]. V prípade, ak k prerokovaniu veci v poradnej komisii nedôjde, zakladá to procesnú vadu vyvolávajúcu nezákonnosť rozhodnutia o odvolaní [mutatis mutandis rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Ssk/9/2022 zo dňa 27.07.2023]. V administratívnom spise sa po predložení odvolania žalobcu zo dňa 09.05.2024 I. štátnej tajomníčke Ministerstva vnútra Slovenskej republiky nenachádza žiadna listina, ktorá by preukazovala, že vec bola pred vydaním napadnutého rozhodnutia prerokovaná v poradnej komisii. Na základe uvedeného správny súd dospel k záveru, že k prerokovaniu veci v poradnej odvolacej komisii pred vydaním napadnutého rozhodnutia nedošlo. Preto správny súd vyhodnotil, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné z dôvodu, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy v odvolacom konaní, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej (§ 191 ods. 1 písm. g) SSP).

25. V žalobnom bode (iii) žalobca namietal, že pokiaľ by v jeho prípade malo ísť o závažné služobné previnenie, tak by bol u neho zvolený postup podľa § 52 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z. Zaradenie

mimo činnnej štátnej služby vyžaduje nie len podozrenie zo spáchania závažného služobného previnenia alebo podozrenie zo spáchania trestného činu príslušníkom zboru, ale súčasne aj to, aby jeho ďalšie vykonávanie štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby [§ 52 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z.]. Podozrenie zo spáchania závažného služobného previnenia nie je teda dostatočnou podmienkou pre uplatnenie takéhoto postupu. Zároveň zaradenie mimo činnnej štátnej služby nie je zákonným predpokladom pre neskoršie uloženie disciplinárneho opatrenia. Podľa názoru správneho súdu je argumentácia žalobcu v tomto žalobnom bode nesprávna a nezodpovedá korektnému uplatneniu logických pravidiel.

26. K žalobným bodom (iv) a (v) správny súd poukazuje na všeobecné interpretačné východisko, podľa ktorého: „Kasačný súd považuje za prirodzené, že zákon kladie prísnejšie podmienky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon štátnej služby v ozbrojených zložkách. V danom prípade sa jednalo o vykonávanie služobnej činnosti v policajnom zbore, kde v rámci vnútornej štruktúry policajného zboru platí princíp nadriadenosti/ podriadenosti a nerešpektovanie pokynov nadriadeného je nekompromisne sankcionované. To v konečnom dôsledku znamená, že zákon vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení, prísnejších než zákony, ako napr. Zákonník práce alebo Správny poriadok vo vzťahu k plneniu služobných povinností. Uvedené závery vychádzajú aj z judikatúry ESLP napr. rozsudok vo veci Pellegrin proti Francúzsku č. 28541/95“ (rozsudok Najvyšší správneho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 6Ssk/146/2023 zo dňa 28.08.2024 ,ods. 35).

27. Príslušník zboru, ktorým je Horská záchranná služba, je okrem iného povinný plniť osobne, zodpovedne, riadne a včas služobné úlohy uložené príkazmi, ak bol s nimi riadne oboznámený [§ 69 ods. 3 písm. a) zákona č. 315/2001 Z.z.]. Slovné spojenie „služobná úloha“ vo vzťahu k pojmu uložený príkaz vytvára imperatív pre nadriadeného, ktorý musí dbať na to, aby ním ukladané príkazy sa týkali služobných úloh príslušníka Horskej záchrannej služby [tieto možno v prvom rade odvodiť z úloh Horskej záchrannej služby, tak ako sú vymedzené v § 4 zákona č. 544/2002 Z. z. o Horskej záchrannej službe v znení neskorších predpisov]. Na druhej strane príslušník, ktorý má výhrady k udelenému príkazu, nemôže len na základe svojho osobného presvedčenia o prekročení právomoci pri udeľovaní príkazu nadriadeným, takýto príkaz nesplniť. Zákonne odmietnuť splnenie príkazu príslušníkom zboru je možné iba postupom podľa § 69 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z. Právna úprava v § 69 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z. má komplexný charakter a je v pomere špeciality k § 69 ods. 1 písm. d), písm. e) zákona č. 315/2001 Z.z. [teda k zákonným ustanoveniam upravujúcim okruh služobných úloh, ktorých splnenie má právo príslušník odmietnuť].

28. Z hľadiska hierarchickej povahy a uplatňovaniu princípu organizácie Horskej záchrannej služby je nutné považovať úmyselné neuposlušnosť príkazu, s ktorým je príslušník riadne oboznámený [v prípade, ak sa nejedná o postup podľa § 69 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z.] za závažné porušenie služobnej disciplíny. Zároveň neuposlušnosť príkazu vykonané s priamym úmyslom [primerane § 15 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov] zakladá závažné porušenie služobnej disciplíny, ktoré môže odôvodňovať uloženie najprísnejšieho disciplinárneho opatrenia. Príslušnosť k zboru nemá byť „výchovou“ k rešpektovaniu príkazov, ale naopak práve schopnosť dodržiavať príkazy je nevyhnutnou podmienkou zotrvania v zbore.

29. Na druhej strane odvolací orgán pri ukladaní disciplinárneho opatrenia nepoukázal len na závažnosť samotnej povahy skutku žalobcu, ale výrazným spôsobom akcentoval taktiež význam predchádzajúceho potrestania žalobcu. Odvolací orgán poukazoval na to, že napriek uloženiu disciplinárneho opatrenia v nedávnej minulosti, žalobca naďalej pokračoval v neplnení si služobných úloh, a preto: „(...) ukládanie miernejších z možných disciplinárnych opatrení nedisponuje potenciálnom na obnovenie jeho služobnej disciplíny.“ (napadnuté rozhodnutie, s. 27). Sám odvolací orgán takto povýšil predchádzajúce potrestanie žalobcu na jeden z rozhodujúcich dôvodov, ktorý determinoval voľbu uloženého disciplinárneho opatrenia. Preto iba v týchto intenciách, ktoré formuloval sám odvolací orgán, mohol správny súd posudzovať kvalitu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

30. Žalobca na prebiehajúci súdny prieskum rozhodnutí o jeho predchádzajúcom potrestaní poukázal v správnej žalobe. Túto okolnosť teda zahrnul žalobca medzi žalobné body, na ktoré musel správny súd pri svojom hodnotení veci prihliadať. Pred vydaním rozhodnutia v tejto veci došlo k zrušeniu rozhodnutí o predchádzajúcom potrestaní žalobcu rozsudkom Správneho súdu v Košiciach sp.zn. 5S/65/2024 zo dňa 26.06.2025 [týmto rozsudkom bol od jeho vyhlásenia správny súd viazaný podľa §

138 SSP]. V konaní o správnom trestaní je pre správny súd rozhodujúci stav v čase vydania napadnutého rozhodnutia [§ 135 ods. 1 SSP]. Avšak princíp pravej retroaktivity uplatnenej v prospech páchatel'a sa aplikuje taktiež v konaní pred správnym súdom. Preto napríklad prípadná následná zmena zákona, ktorá nastala po vydaní preskúmaného rozhodnutia, ale je výhodnejšia pre potrestaného, je okolnosťou, na ktorú má prihliadať správny súd pri prieskume zákonnosti rozhodnutia o uložení administratívnej sankcie [uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. PL ÚS 3/2019 zo dňa 12.10.2022, 19 – 21 a tam citovaný Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Asan/2/2019 zo dňa 5.11.2019, publikovaným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 20/2021]. V prípade žalobcu došlo k následnému zrušeniu takého individuálneho právneho aktu, ktorý mal nepochybne negatívny dopad na potrestanie žalobcu [bol podkladom pre záver odvolacieho orgánu o potrebe zvýšenej prísnosti disciplinárneho opatrenia]. Potrestanie, ktoré je ukladané individuálnym právnym aktom, má v tomto ohľade normatívny charakter [i keď v individuálnej a nie všeobecnej rovine]. Z uvedeného dôvodu dospel správny súd k záveru, že je možné prihliadnuť na následné zrušenie skoršieho rozhodnutia o potrestaní žalobcu súdom tak, akoby sa mutatis mutandis jednalo o prípad pravej retroaktivity v prospech žalobcu. Potreba zohľadniť následné zrušenie rozhodnutia o predchádzajúcom potrestaní žalobcu rezultuje taktiež z ústavno-konformného výkladu súvisiaceho právneho rámca. Mohlo by sa javiť, že táto skutočnosť by mohla byť alternatívne zohľadnená pre účely eventuálnej obnovy konania vo veci napadnutého rozhodnutia. Avšak takýto výklad nevedie k odstráneniu hrozby uplynutia objektívnej lehoty pre podanie návrhu na obnovu konania vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu, keďže táto nespočívala počas trvania súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia o predchádzajúcom potrestaní [§ 156 ods. 2 zákona č. 315/2001 Z.z. v spojení s § 71 ods. 1 SSP, podľa ktorého počas súdneho konania pri disciplinárnych deliktach neplynú iba lehoty na zánik zodpovednosti, prípadne na výkon rozhodnutia, a nie aj lehoty na podanie návrhu na obnovu konania]. Zároveň súdom zvolený výklad § 135 ods. 1 SSP vedie k efektívnejšej ochrane subjektívnych práv, než by tomu tak bolo jednoduchým poukazom na možnosť domáhať sa obnovy konania z dôvodu zrušenia rozhodnutia o predchádzajúcom potrestaní žalobcu.

31. Z uvedeného vyplývala potreba vysporiadať sa so zrušením predchádzajúceho rozhodnutia o potrestaní žalobcu súdom v rámci súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia. Keďže došlo k následnému zrušeniu predchádzajúceho rozhodnutia o potrestaní žalobcu, nemožno sa dívať na žalobcu ako na disciplinárne potrestaného, až do momentu pokiaľ mu nebude prípadne uložené opätovne disciplinárne opatrenie v ďalšom konaní. Uvedené viedlo správny súd k záveru, že odvolací orgán v neprospech žalobcu zohľadnil jeho predchádzajúce potrestanie, ktoré bolo nutné v čase vyhlásenia tohto rozsudku už považovať za neprípustnú príťažujúcu okolnosť [pričom túto označil za rozhodujúcu pre voľbu disciplinárneho opatrenia]. Z tohto dôvodu tieto žalobné body považoval správny súd za dôvodné. Preto správny súd vyhodnotil, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné z dôvodu, že vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 191 ods. 1 písm. c) SSP].

32. Žalobca počas administratívneho konania spochybňoval práva k účtu, ktorý bol v skutkovej vete rozhodnutia o disciplinárnom opatrení vymedzený ako „Horskej záchranej služby s názvom „hzs_mvsv“, „horská záchranná služba“ na sociálnej platforme Instagram“ (ďalej aj „účet hzs_mvsv“). Žalobcovi nebolo v rámci skutku kladené za vinu odstránenie účtu hzs_mvsv, ale neuposlušnosť príkazu nadriadeného. Na základe vyššie uvedeného nebola otázka vlastníctva k účtu hzs_mvsv rozhodujúca pre posúdenie disciplinárnej zodpovednosti žalobcu vzhľadom k vymedzeniu skutku [za vlastníka účtu bude správny súd označovať osobu, ktorej prislúchajú práva k účtu a je oprávnená rozhodovať o tom, aký obsah bude na účet pridávaný, z neho odstránený a je taktiež oprávnená rozhodnúť o odstránení daného účtu]. Z týchto dôvodov je vlastníctvo k účtu relevantnou právnou otázkou z pohľadu hodnotenia okolností pre uloženie disciplinárneho opatrenia a teda, či možno ako príťažujúcu okolnosť v neprospech žalobcu pričítať, že odstránil účet hzs_mvsv [v prípade, ak by bol žalobca vlastníkom účtu, mohol účet odstrániť a nekonal by protiprávne, a túto okolnosť by nebolo možné vyhodnotiť pri ukladaní disciplinárneho opatrenia v neprospech žalobcu].

33. Vo veci považoval správny súd za potrebné posúdiť, či predchádzajúca komunikácia medzi žalobcom a jeho bývalým nadriadeným C. F. F. má byť považovaná za udelenie súhlasu so založením účtu hzs_mvsv [ako súkromnou aktivitou žalobcu], alebo sa jednalo o udelenie pokynu nadriadeného v tejto veci [kedy by založenie účtu hzs_mvsv realizoval žalobca ako súčasť služobných povinností voči Horskej záchranej službe]. Žalobca bol ako príslušník Horskej záchranej služby povinný dodržiavať rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny nadriadených [§ 68 zákona č. 315/2001 Z.z.]. Zároveň založenie

účtu hzs_mvsv preukázateľne súviselo s Horskou záchrannou službou a jej úlohami [uvedené vyplývalo z označenia účtu, ako aj z použitia identifikačných údajov Horskej záchrannej služby v tomto účte]. Preto žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať, že k založeniu účtu hzs_mvsv nepristúpil na pokyn bývalého riaditeľa Horskej záchrannej služby. Inak je nutné preferovať výklad, podľa ktorého založenie a správa účtu hzs_mvsv bolo služobnou povinnosťou žalobcu, ktorá mu bola udelená pokynom bývalého riaditeľa Horskej záchrannej služby. Tento výklad teda znamená, že v prípade pochybností je nutné za vlastníka účtu hzs_mvsv považovať Horskú záchrannú službu. Skutkové závery odvolacieho orgánu v tejto otázke považoval správny súd za dostatočné pre prijatie uvedeného záveru, keďže konzistentne vyplývajú z dôkazov v administratívnom spise [emailová komunikácia žalobcu a bývalého riaditeľa Horskej záchrannej služby (emailová správa zo dňa 20.07.2020); výpoveď bývalého riaditeľa Horskej záchrannej služby C. F. F. pred disciplinárnou komisiou (zápisnica z disciplinárneho konania zo dňa 28.06.2024, s. 5); emailová správa žalobcu kolegom týkajúca sa používania účtu hzs_mvsv (emailová správa zo dňa 17.07.2020)]. Preto nebolo vadou pokiaľ odvolací orgán prihliadal ako na priťažujúcu okolnosť taktiež na zrušenie účtu hzs_mvsv účtu žalobcom [§ 79 ods. 3 zákona č. 315/2001 Z.z.] .

34. Žalobca v žalobnom bode (v) nevymedzil, čo považuje za zneužitie práva pri svojom potrestaní. Na takto všeobecne vymedzený žalobný bod preto môže správny súd dať žalobcovi taktiež iba odpoveď vo všeobecnej rovine. Správny súd podotýka, že za zneužitie práva nemožno označiť vyvodenie administratívnej zodpovednosti len z dôvodu, že žalobca nesúhlasil so svojim potrestaním. Tento žalobný bod preto správny súd považoval za nedôvodný.

35. K bodu 4. výzvy správneho súdu zo dňa 30.04.2025 správny súd uvádza, že na základe vyjadrení účastníkov konania dospel k záveru, že takáto vada nie je vo veci daná, keďže títo zhodne identifikovali nečitateľnú časť rukou vpísanej poznámky ako „ŠO“ skratku označujúcu štatutárny orgán (vyjadrenie žalovaného zo dňa 15.05.2025, s. 4; vyjadrenie žalobcu zo dňa 15.05.2025, s. 4).

36. K bodu 1. výzvy správneho súdu zo dňa 30.04.2025 správny súd uvádza, že príkazným listom bol udelený žalobcovi písomný príkaz, ktorý mu ukladal odovzdanie prihlasovacích údajov k účtu hzs_mvsv. Žalobca bol s týmto príkazom preukázateľne oboznámený, čo vyplýva z obsahu jeho rukou vpísanej poznámky ako aj z jeho následného konania, ktorým zmažal účet hzs_mvsv. Vymedzenie príkazu v skutkovej vete rozhodnutia o disciplinárnom opatrení korešponduje s oznámením o začatí disciplinárneho konania. Príslušný opis skutku nezameniteľne identifikuje príkaz, ktorý bol žalobcovi udelený, aj keď s uvedením bližších identifikačných údajov účtu hzs_mvsv. Týmto došlo k spresneniu, nie k zmene povahy konania, ktoré bolo ako služobné previnenie kladené za vinu žalobcovi [zhodne vyjadrenie žalovaného zo dňa 15.05.2025, s. 4]. Žalobca namietal uvedenie dátumu 30.05.2024, ktorý bol ako deň neuposlušnutia príkazu uvedený v opise skutku oproti tomu, ako bol čas na splnenie príkazu vymedzený v príkaznom liste – ktorý uvádzal čas na splnenie príkazu žalobcovi do 31.05.2024 [vyjadrenie žalobcu zo dňa 15.05.2025, s. 2]. Vo veci bolo nepochybné, že žalobca sám zmažal účet hzs_mvsv. Žalobca teda sám zmaril splnenie písomného príkazu. Po zmažaní tohto účtu teda nebolo objektívne možné splniť písomný príkaz a odovzdať prihlasovacie údaje k účtu, a to bez ohľadu na čas poskytnutý na splnenie príkazu žalobcovi v príkaznom liste. Za týchto okolností čas nesplnenia písomného príkazu, tak ako je opísaný v skutkovej vete rozhodnutia o disciplinárnom opatrení, nie je rozhodujúci z hľadiska popisu protiprávneho konania žalobcu. Na základe vyjadrenia účastníkov konania správny súd dospel k záveru, že táto vada nie je vo veci daná.

37. K bodu 2.; 3 a 5. výzvy správneho súdu zo dňa 30.04.2025 správny súd uvádza, že podľa rozhodnutia o disciplinárnom opatrení sa žalobca mal dopustiť porušenia služobnej disciplíny neuposlušnutím písomného príkazu. Na záver o vzniku disciplinárnej zodpovednosti pri takto vymedzenom skutku sa teda vyžadovalo preukázanie nasledovných skutkových okolností: i) udelenie príkazu, s ktorým bol žalobca riadne oboznámený, ii) neuposlušnutie príkazu žalobcom, iii) absencia výnimky z povinnosti splnenia príkazu podľa § 69 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z. Správny súd mal na základe vyššie uvedeného za preukázanú vecnú správnosť skutkových záverov odvolacieho orgánu týkajúcu sa predpokladov i) a ii) závažného porušenia služobnej disciplíny žalobcom.

38. Vo vzťahu k podmienke iii) správny súd v prvom rade hodnotil, či sa vyžaduje písomné potvrdenie príkazu aj v prípade, pokiaľ je samotný príkaz udelený v písomnej forme [tak ako tomu bolo pri príkaznom liste]. V prvom rade je potrebné vychádzať z jazykového znenia § 69 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z., v ktorom sa hovorí o potvrdení príkazu, pričom sa nerozlišuje medzi ústnym alebo písomným

príkazom. V prípade interpretačnej nejasnosti je preto potrebné preferovať ústavno-konformný výklad, ktorý poskytuje väčšiu ochranu práv pre príslušníka ako adresáta príkazu. Preto správny súd konštatuje, že písomné potvrdenie sa vyžaduje taktiež pri písomne udelenom príkaze, pokiaľ príslušník namieta jeho rozpor so všeobecne záväzným právnym predpisom. Tento záver podporuje aj teleologický výklad, keďže popri právnej istote príslušníka, písomné potvrdenie príkazu [vrátane písomného príkazu] posilňuje preventívnu funkciu pri dodržiavaní zákonnosti plnenia služobných úloh.

39. Písomná poznámka rukou vpísaná žalobcom do príkazného listu mohla vykazovať charakter upozornenia na rozpor písomného príkazu so všeobecne záväzným právnym predpisom. Uvedené vyplýva z toho, že žalobca upozorňoval nadriadeného na to, že príkazom sa požaduje poskytnutie prihlasovacích údajov k účtu, ktorý nepatrí ŠO [teda Horskej záchranej službe]. Uvedené by zakladalo rozpor so všeobecne záväzným právnym predpisom, pokiaľ by sa napríklad jednalo o súkromný účet žalobcu [vo veci nebol rozpor písomného príkazu so všeobecne záväzným právnym predpisom daný, keďže vlastníkom účtu hzs_mvsv bola Horská záchranná služba]. Správny súd poukazuje na to, že na uplatnenie postupu podľa § 69 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z. postačuje, pokiaľ sa príslušník domnieva, že udelený príkaz je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, pričom na to nadriadeného upozorní. V takom prípade je nadriadený povinný príkaz potvrdiť, bez ohľadu na to, či skutočne príkaz odporuje všeobecne záväznému právnemu predpisu alebo nie. Pokiaľ nadriadený na splnení služobnej úlohy bez písomného potvrdenia príkazu trvá [a vo veci nehrozí nebezpečenstvo z omeškania], tak nesplnenie takto uloženej služobnej úlohy nie je porušením § 69 ods. 3 písm. a) zákona č. 315/2001 Z.z. Vo veci môže byť sporné, či písomná poznámka žalobcu skutočne upozorňuje na rozpor príkazu so všeobecne záväzným právnym predpisom. V prípade prípadných pochybností o povahe námietky voči príkazu, je nutné uprednostniť záver o tom, že námietka spadá do rozsahu § 69 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z.. Takýto interpretačný prístup prispieva k ochrane subjektívnych práv príslušníka a bráni účelovému vyňatiu námietok voči rozkazom, nariadeniam, príkazom alebo pokynom z režimu písomného potvrdenia podľa § 69 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z. Preto neobstojí vyjadrenie žalovaného o vecnej neopodstatnenosti písomnej námietky žalobcu [vyjadrenie žalovaného k vecnej opodstatnenosti námietky, vyjadrenie žalovaného zo dňa 15.05.2025, s. 5].

40. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný označil už samotný príkazný list za písomné potvrdenie skoršieho ústne udeleného príkazu [napadnuté rozhodnutie konštatuje, že po písomnom potvrdení príkazu nadriadeného nemá s týmto príkazom príslušník polemizovať, pričom v tejto súvislosti označuje písomný príkaz ako „opakovaný príkaz riaditeľa HZS“, napadnuté rozhodnutie, s. 18]. Z tohto dôvodu žalovaný považoval postup podľa § 69 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z. vo veci za dodržaný (vyjadrenie žalovaného zo dňa 15.05.2025, s. 5).

41. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí prijal záver, že ústny príkaz predložiť údaje k účtu hzs_mvsv bol žalobcovi oznámený prostredníctvom G. B.. Malo sa tak stať emailovou správou zo dňa 23.05.2024 a následne telefonicky dňa 24.05.2024 (napadnuté rozhodnutie, s. 14, vyjadrenie žalovaného zo dňa 15.05.2025, s. 2) V emailovej správe zo dňa 23.05.2024 sa uvádza: „(...) Dostal som pokyn, že ty by si mal mať prístupové údaje od HZS na instagrame. Na operačnom som sa pýtal a oni ho nemajú. Prosím vieš mi ho poskytnúť?“ V tejto správe teda nrtm. Dávid Marfiak síce hovorí o pokyne, avšak vyjadruje sa o pokyne, ktorý dostal on sám, nie o pokyne pre žalobcu. Zároveň uvádza, že sa dopytoval na prihlasovacie údaje na „operačnom“ z čoho vyplýva, že si nemohol byť istý, či týmito údajmi disponuje práve žalobca [uvedené teda vylučuje, aby mu touto emailovou správou oznamoval konkrétny pokyn nadriadeného na poskytnutie prihlasovacích údajov]. Zároveň takáto požiadavka na poskytnutie údajov k účtu hzs_mvsv bola formulovaná ako prosba, nie ako pokyn oznámený od nadriadeného. Podľa názoru správneho súdu zo znenia tejto emailovej správy nie je možné vyvodiť záver o tom, že žalobca bol ňou oboznámený s ústnym pokynom nadriadeného na odovzdanie údajov k účtu hzs_mvsv. Vo svojej výpovedi pred disciplinárnu komisiou G. H. B. uviedol: „Následne mi nebolo na email odpovedané, tak som C. D. oslovil na ďalší deň telefonicky, a ten mi zamietol vydať prístupové údaje“ (zápisnica z disciplinárneho konania zo dňa 28.06.2024, s. 6). Vo svojej výpovedi hovoril G. H. B., že on požiadal žalobcu o vydanie prihlasovacích údajov k účtu hzs_mvsv. Týmto tiež teda nrtm. H. B. nepotvrdil, že oznámil žalobcovi príslušný ústny pokyn nadriadeného. Zároveň pred disciplinárnu komisiou nebol k tejto otázke vypočutý samotný nadriadený B. C. I. B. B., pričom v administratívnom spise sa nenachádza žiaden dôkaz o tom, že takýto predchádzajúci ústny pokyn nadriadený skutočne žalobcovi udelil. Z tohto dôvodu nemožno objasnenie skutkového stavu veci považovať za dostatočné pre prijatie záveru o tom, že žalobcovi bol pred príkazným listom udelený skorší ústny pokyn s rovnakým obsahom.

Aj v takom prípade by vo veci muselo byť zároveň preukázané, že žalobca upozornil nadriadeného na rozpor tohto údajného ústneho pokynu so všeobecne záväzným právnym predpisom, a teda že písomný príkaz bol písomným potvrdením skoršie namietaného ústneho pokynu. V prípade, ak by bola námietka voči písomnému rozkazu žalobcom vznesená až v príkaznom liste, tak by bolo stále potrebné písomne potvrdiť neskôr udelený písomný príkaz [prípadné svojvoľné nesplnenie skoršieho ústneho pokynu by bolo samostatným porušením služobnej disciplíny, ktoré však vzhľadom na znenie skutkovej vety nebolo vo veci žalobcovi vytýkané].

42. Vedený vyššie uvedenými úvahami správny súd dospel k záveru, že v časti splnenia predpokladu disciplinárnej zodpovednosti iii) [dodržanie postupu podľa § 69 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z. pri skutku, ktorý je predmetom rozhodnutia o disciplinárnom opatrení] je napadnuté rozhodnutie nezákonné z dôvodu, že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci [§ 191 ods. 1 písm. e) SSP] a zároveň vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 191 ods. 1 písm. c) SSP].

43. Pre úplnosť správny súd dodáva, že vo veci mohlo byť dané riziko z omeškania, keďže sám žalobca v písomnej poznámke uviedol, že zmaže účet hzs_mvsv. V prípade, ak by takéto riziko bolo dané, tak by sa napriek písomnej poznámke žalobcu nevyžadovalo písomné potvrdenie príkazu uvedeného v príkaznom liste [§ 69 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z.]. Touto okolnosťou sa odvolací orgán v napadnutom rozhodnutí nezaoberal. Konanie pred správnym súdom nemá slúžiť na prípadnú konvalidáciu väd napadnutého rozhodnutia. Z tohto dôvodu uvedené nebolo okolnosťou, na ktorú mohol správny súd pri svojom hodnotení veci prihliadať.

44. Správny súd nezistil vadu oznámenú v bode 6. výzvy správneho súdu zo dňa 30.04.2025 týkajúcu sa zloženia disciplinárnej komisie, keďže spôsob ustanovenia členov disciplinárnej komisie bol v súlade s § 79 ods. 5 zákona č. 315/2001 Z.z. v spojení s čl. 8 Pokynu riaditeľa Horskej záchranej služby č. 23 zo dňa 21.09.2022.

45. Žalovaný v ďalšom konaní i) opätovne vec posúdi vo svetle právnych záverov uvedených v tomto rozsudku; ii) náležite objasní, či príkazným listom došlo k písomnému potvrdeniu predchádzajúceho príkazu udelenému žalobcovi na odovzdanie prihlasovacích údajov k účtu hzs_mvsv, prípadné medzery v dôkaznej situácii odstráni a ak to bude potrebné dokazovanie k tejto otázke doplní; iii) posúdi dodržanie postupu podľa § 69 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z vo vzťahu k žalobcovej rukou vpísanej poznámke na príkaznom liste a to aj z hľadiska prípadného rizika z omeškania; iv) v odvolacom konaní dodrží všetky procesné postupy vrátane požiadavky na prerokovania veci v poradnej komisii pred vydaním rozhodnutia odvolacieho orgánu [§ 154a ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z.]; v) pri skutkovom hodnotení veci zohľadní len tie dôkazné informácie, ktoré neboli získané od žalobcu v rozpore so zákazom sebaobvinenia (práva odoprieť výpoveď) bez riadneho poučenia žalobcu [rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Ssk 49/2021 z 31. mája 2023, zverejnený v Zbierka stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky za rok 2024 pod č. 74/2024 ZNSS].

46. Podľa názoru správneho súdu odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vykazuje zásadné rozdiely oproti rozhodnutiu o disciplinárnom opatrení [v otázke toho, či má byť príkazný list považovaný za písomné potvrdenie predchádzajúceho ústneho pokynu, ako aj z hľadiska dôrazu na význam predchádzajúceho potrestania žalobcu]. Taktiež správnym súdom vytýkané procesné pochybenia sa vzťahovali k odvolaciemu konaniu a nie k prvostupňovému konaniu. Správny súd nevyklučuje, že ním vytýkané vady napadnutého rozhodnutia môžu mať v konečnom dôsledku význam aj pre posúdenie záverov rozhodnutia o disciplinárnom opatrení. Uvedené však spadá do rámca skutkového posúdenia veci, a teda presahuje predmet súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia. Preto správny súd popri napadnutom rozhodnutí nezrušil taktiež rozhodnutie o disciplinárnom opatrení.

47. Správny súd v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania voči žalovanému (§ 167 ods. 1 SSP). O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením (§ 175 ods. 2 SSP).

48. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Správneho súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná na Správny súd v Košiciach v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ SSP,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odseku 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje

podania pred správnym súdom. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.